

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2012. június 21.*

„2001/42/EK irányelv — Bizonyos tervek és programok környezeti hatásvizsgálata — A 3. cikk (2) bekezdésének b) pontja — A tagállamok mérlegelési mozgástere”

A C-177/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Symvoulío tis Epikrateias (Görögország) a Bírósághoz 2011. április 15-én érkezett, 2010. november 5-i határozatával terjesztett elő az előtte

a Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton

és

az Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon,

az Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon,

az Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, K. Schiemann (előadó) és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. március 29-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton képviselőjében G. P. Giannakourou,
- az Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon, az Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon és az Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis képviselőjében F. Iatreli, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében K. Paraskevopoulou, C. Divani, G. Karipsiadis és I. Bakopoulos, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: görög.

- a belga kormány képviselőjében T. Materne, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében P. Oliver, M. Patakia és S. Petrova, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 197., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 157. o.; a továbbiakban: SEA-irányelv; a SEA a strategic environmental assessment [stratégiai környezeti vizsgálat] rövidítése) 3. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet az athéni székhelyű Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton (görög várostervezők és területrendezők egyesülete) által a Symvoulío tis Epikrateias (államtanács) előtt, a SEA-irányelvet a görög jogba átültető, az Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon (környezetvédelmi, területfejlesztési és közmunkaügyi miniszter), az Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (gazdasági és pénzügyminiszter) és az Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis (közigazgatási, decentralizációs és belügyekért felelős miniszter) által elfogadott 2006. augusztus 28-i 107017 együttes miniszteri rendelet (YPEXODE/EYPE/oik 107017/28-8-2006, a továbbiakban: 2006. augusztus 28-i miniszteri rendelet) megsemmisítése iránt benyújtott kereset keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

- 3 A jelen ügyben irányadó irányelvek az alábbiak:
 - a SEA-irányelv;
 - a 2006. november 20-i 2006/105/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 368. o.) módosított, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o., a továbbiakban: élőhelyirányelv); és
 - a 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2010. L 20., 7. o.) egységes szerkezetbe foglalt, a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o., a továbbiakban: madárvédelmi irányelv).

A SEA-irányelv

- 4 A SEA-irányelv (10) preambulumbekkezdése értelmében mindazok a tervek és programok, amelyekről megállapították, hogy megvalósításukhoz az élőhelyirányelv értelmében vizsgálatra van szükség, valószínűleg jelentős hatással vannak a környezetre, és általános szabályként szisztematikus környezeti vizsgálatot kell végezni velük kapcsolatban.

5 A SEA-irányelv „Hatály” című 3. cikke így rendelkezik:

„(1) A 4–9. cikknek megfelelő környezeti vizsgálatot kell végezni azokkal a 2–4. cikkben [helyesen: (2)–(4) bekezdésben] említett tervekkel és programokkal kapcsolatban, amelyeknek valószínűleg jelentős környezeti hatásuk lesz.

(2) A (3) bekezdésre is figyelemmel környezeti vizsgálatot végeznek valamennyi olyan tervvel és programmal kapcsolatban:

- a) amely a mezőgazdaság, erdőgazdálkodás, halászat, energetika, ipar, közlekedés, hulladékgazdálkodás, vízgazdálkodás, távközlés, idegenforgalom, területrendezés, illetve földhasználat terén készül, és amely meghatározza a 85/337/EGK irányelv I. és II. mellékletében felsorolt projektek [helyesen: projektek végrehajtása] jövőbeli engedélyének kereteit; illetve;
- b) amely esetében valószínű területi hatására tekintettel a[z élőhely]irányelv 6. vagy 7. cikke értelmében vizsgálatra van szükség.

(3) A (2) bekezdésben említett tervek és programok közül azok, amelyek helyi szinten kis területek használatát veszik tervbe, illetve a (2) bekezdésben említett terveknek vagy programoknak csupán kisebb módosításai, csak abban az esetben igényelnek környezeti vizsgálatot, ha a tagállamok úgy határoznak, hogy azoknak valószínűleg jelentős hatásuk van a környezetre.

(4) A tagállamok határozzák meg, hogy a (2) bekezdésben említetteken kívül azoknak az egyéb terveknek vagy programoknak, amelyek meghatározzák a projektek [helyesen: projektek végrehajtása] jövőbeli engedélyének kereteit, valószínűleg jelentős környezeti hatása van-e.

(5) A tagállamok eseti vizsgálattal vagy a tervek és programok típusának meghatározásával, illetve e kétféle megközelítés ötvöztetésével határozzák meg, hogy a (3) és (4) bekezdésben említett tervek vagy programok valószínűleg jelentős hatással lesznek a környezetre. A tagállamok ebből a célból minden esetben figyelembe veszik a II. mellékletben meghatározott vonatkozó szempontokat annak érdekében, hogy ez az irányelv kiterjedjen a valószínűleg jelentős környezeti hatással bíró tervekre és programokra.

[...]”

Az élőhelyirányelv

6 Az élőhelyirányelv 4. cikke ezt írja elő:

„(1) A III. mellékletben (1. szakasz) meghatározott követelmények és a vonatkozó tudományos ismeretek alapján minden egyes tagállam benyújtja a megfelelő természeti területek javasolt jegyzékét, amelyben feltüntetik, hogy az I. mellékletben felsorolt természetes élőhelytípusok, illetve a II. mellékletben felsorolt őshonos fajok közül melyek fordulnak elő az egyes természeti területeken.
[...]

[...]

(2) A III. mellékletben (2. szakasz) meghatározott követelmények alapján, továbbá az 1. cikk c) pontjának iii. alpontjában említett öt bioföldrajzi régió, valamint a 2. cikk (1) bekezdésében említett terület egészének keretén belül a Bizottság – a tagállamokkal egyetértésben – az általuk készített jegyzékek felhasználásával összeállítja a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékének tervezetét, amely megállapítja, hogy mely természeti terület foglal magában egy vagy több elsődleges fontosságú természetes élőhelytípust, vagy mely szolgál veszélyeztetett faj élőhelyeként.

[...]

A Bizottság a 21. cikkben megállapított eljárással összhangban hagyja jóvá a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékét, amely megállapítja, hogy mely természeti terület foglal magában egy vagy több elsődleges fontosságú természetes élőhelytípust, vagy mely szolgál veszélyeztetett faj élőhelyeként.

(3) A (2) bekezdésben említett jegyzéket az ezen irányelvről szóló értesítéstől számított hat éven belül kell elkészíteni.

(4) Egy közösségi jelentőségű természeti terület (2) bekezdésben megállapított eljárással összhangban történő jóváhagyása után az érintett tagállam a lehető leghamarabb – de legkésőbb hat éven belül – különleges természetvédelmi területté nyilvánítja az érintett területet, és meghatározza annak különös fontosságát annak alapján, hogy az egyes természeti területek mennyire fontos szerepet töltenek be az I. mellékletben felsorolt természetes élőhelytípusok, illetve a II. mellékletben felsorolt fajok kedvező védeltségi állapotának biztosításával történő fenntartása illetve helyreállítása, valamint a Natura 2000 hálózat egységessége szempontjából, figyelembe véve továbbá, hogy milyen mértékben fenyegeti a károsodás vagy a pusztulás veszélye az egyes természeti területeket.

(5) Amint egy természeti terület felvételre kerül a (2) bekezdés harmadik albekezdésében említett jegyzékbe, a 6. cikk (2), (3) és (4) bekezdését kell rá alkalmazni.”

7 Az élőhelyirányelv 6. cikkének (3) bekezdése így rendelkezik:

„Figyelembe véve az adott természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzéseket, megfelelő vizsgálatot kell folytatni minden olyan terv vagy program hatásait illetően, amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen a természeti terület kezeléséhez, de akár önmagában, akár pedig más terv vagy program részeként valószínűleg jelentős hatással lesz arra. A természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának eredményét figyelembe véve, továbbá a (4) bekezdés rendelkezéseinek értelmében az illetékes nemzeti hatóságok csak azután hagyják jóvá az érintett tervet vagy programot, ha megbizonyosodtak arról, hogy az nem fogja hátrányosan befolyásolni az érintett természeti terület épségét, és miután – adott esetben – kikérték a lakosság véleményét is.”

8 Az élőhelyirányelv 7. cikke előírja:

„A 4. cikk (1) bekezdése alapján besorolt vagy a 4. cikk (2) bekezdése értelmében annak megfelelően elismert területek tekintetében ezen irányelv alkalmazásának napjától, illetve – amennyiben az későbbi időpontra esik – azon időponttól számítva, amikor a tagállam a 79/409/EGK irányelv értelmében végrehajtja, illetve elismeri a besorolást, a 79/409/EGK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének első mondatából eredő kötelezettségek helyébe ezen irányelv 6. cikkének (2), (3) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségek lépnek.”

A madárvédelmi irányelv

9 A madárvédelmi irányelv 4. cikke, amely a 79/409 irányelv 4. cikkének a helyébe lép, amelyet változatlan formában vesz át, így rendelkezik:

„(1) Az I. mellékletben említett fajok fennmaradásának és szaporodásának biztosítása érdekében elterjedési területükön az élőhelyüket érintő különleges védelmi intézkedésekre van szükség.

Ebben az összefüggésben figyelembe kell venni:

a) a kipusztulással fenyegetett fajokat;

- b) az élőhelyük meghatározott változásaira érzékeny fajokat;
- c) a kis állományuk vagy korlátozott helyi elterjedésük miatt ritkának minősített fajokat;
- d) az élőhelyük egyedi jellege miatt különleges figyelmet érdemlő egyéb fajokat.

Az állományszintek változásának irányát és ingadozásait az értékelések háttér-információjaként figyelembe kell venni.

A tagállamok a mennyiségük és méretük szerint legalkalmasabb területeket e fajok védelme érdekében különleges védelmi területté minősítik, figyelembe véve a fajok védelmi szükségleteit azokon a földrajzilag meghatározott tengeri és szárazföldi területeken, ahol ezt az irányelvet alkalmazni kell.

(2) A tagállamok hasonló intézkedéseket tesznek az I. mellékletben fel nem sorolt, rendszeresen előforduló vonuló fajok esetében is, szem előtt tartva azok védelmi szükségleteit azon a földrajzilag meghatározott tengeri és szárazföldi területen, ahol ezt az irányelvet alkalmazni kell, tekintettel költő-, vedlő- és telelőterületeikre, valamint vonulási útvonaluk pihenőhelyeire. A tagállamok e célból külön figyelmet fordítanak a vizes élőhelyek védelmére és különösen a nemzetközi jelentőségű vizes élőhelyekre.

[...]

(4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott védett területek [helyesen: védelmi területek] vonatkozásában a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az élőhelyek szennyezésének vagy elpusztításának, illetve a madarak bármiféle zavarásának elkerülése érdekében, amennyiben azok jelentősek e cikk céljai szempontjából. [...]"

A görög szabályozás

- 10 A 2006. augusztus 28-i miniszteri rendelet 1. cikke előírja:

„Ennek a rendeletnek a célja a [SEA-]irányelv rendelkezéseinek a végrehajtása oly módon, hogy a kiegyensúlyozott fejlődés keretein belül beillesse a környezeti szempontokat a tervek és programok elfogadásába, rendelkezve az utóbbiak lehetséges környezeti hatásának vizsgálatához szükséges összes intézkedésről, feltételről és eljárásról, valamint hogy előmozdítsa a fenntartható fejlődést és a környezet magas szintű védelmét”.

- 11 A 2006. augusztus 28-i miniszteri rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja így rendelkezik:

„(1) A stratégiai környezeti vizsgálatot – a 2. bekezdésben meghatározott kivételekkel olyan nemzeti, regionális, tartományi vagy helyi szintű tervek vagy programok elfogadása vagy a vonatkozó döntéshozatali eljárás megindítása előtt kell elvégezni, amelyeknek jelentős környezeti hatásuk lesz, és különösen:

[...]

- b) valamennyi olyan terv és program, amely részben vagy egészben a Natura 2000 egységes európai ökológiai hálózat [közösségi jelentőségű természeti területek (kjt) és különleges védelmi területek (kvt)] nemzeti területein alkalmazandó, és amely ezekre jelentős hatással lehet, kivételt képeznek a szóban forgó területekhez közvetlenül kapcsolódó vagy azok kezeléséhez és védelméhez nélkülözhetetlen kezelési tervek és cselekvési programok.

Annak eldöntése érdekében, hogy az előző bekezdésben szereplő azon tervek és programok, amelyek nem tartoznak az a) pontban meghatározottak körébe, jelentős hatással lehetnek-e a Natura 2000 egységes európai ökológiai hálózat keretein belül található nemzeti területekre [közösségi jelentőségű természeti területek (kjt) és különleges védelmi területek (kvt)], és hogy következésképpen alkalmazni kell-e azokra a stratégiai környezeti vizsgálatot, el kell végezni az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott előzetes környezetvizsgálati eljárást.”

- 12 A 2006. augusztus 28-i miniszteri rendelet 5. cikke (1) bekezdésének szövege az alábbi:

„A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a (2) bekezdésében említett valamennyi tervet és programot környezetvizsgálati eljárásnak kell alávetni annak érdekében, hogy a (3) bekezdésben meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóság a szóban forgó cikkben megjelölt ismérvek alapján megállapíthassa, hogy a szóban forgó terv vagy program jelentős környezeti hatással bír-e, és ezért stratégiai környezeti vizsgálat alá kell-e vetni. [...]”

- 13 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 5. cikke a SEA-irányelv által előírt stratégiai környezeti vizsgálatot „előzetes környezetvizsgálati eljáráshoz” köti, amely annak meghatározására irányul, hogy az érintett tervek és programok jelentős hatással lehetnek-e a Natura 2000 egységes európai ökológiai hálózat keretein belül található különleges természetvédelmi területekre.

Az alapjogvita és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 14 A felperes keresete alátámasztásául számos, mind a belső jogra, mind az uniós jogra alapított megsemmisítési jogalapra hivatkozott.
- 15 Az uniós joggal kapcsolatban a felperes kijelenti, hogy a 2006. augusztus 28-i miniszteri rendelet nem megfelelően ültette át a SEA-irányelvet. Álláspontja szerint ezen irányelv 3. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy a tagállamok azon lehetősége, hogy meghatározzák, hogy a tervek vagy programok jelentős hatással lehetnek-e a környezetre, az említett 3. cikk (2) bekezdésében említett tervek vagy programok tekintetében nem áll fenn.
- 16 E körülmények között a Symvoulio tis Epikrateias úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A [SEA-]irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját, amely akként rendelkezik, hogy környezeti vizsgálatot kell végezni valamennyi olyan tervvel és programmal kapcsolatban, »amely esetében a területre gyakorolt lehetséges hatásaira tekintettel a[z élőhely]irányelv 6. vagy 7. cikke értelmében vizsgálatra van szükség«, akként kell-e értelmezni, hogy egy meghatározott terv környezeti vizsgálat alá vetésének kötelezettségét attól teszi függővé, hogy e terv tekintetében fennállnak-e a[z élőhely]irányelv értelmében vett környezeti vizsgálat elvégzésének feltételei, és hogy ezért a [SEA-]irányelv említett rendelkezése a[z élőhely]irányelv fent hivatkozott rendelkezéseihez hasonlóan maga is azt feltételezi-e, hogy a terv jelentős hatással lehet egy meghatározott különleges természetvédelmi területre, és ezért a megfelelő érdemi vizsgálatot a tagállamokra bízza? Vagy pedig a [SEA-]irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésnek megfelelő környezeti vizsgálat elvégzésének kötelezettsége nem függ a[z élőhely]irányelv értelmében vett környezeti vizsgálat elvégzése feltételeinek fennállásától, vagyis az egy különleges természetvédelmi területre lehetségesen gyakorolt hatások megítélésétől, hanem éppen ellenkezőleg: a vizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettség fennállásához elegendő annak megállapítása, hogy egy adott terv a[z élőhely]irányelvben említett valamely területhez, és nem feltétlenül egy különleges természetvédelmi területhez, valamilyen módon kapcsolódik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 17 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a SEA-irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy egy meghatározott terv ezen irányelv értelmében vett környezeti vizsgálat alá vetésének kötelezettségét attól teszi függővé, hogy e terv tekintetében fennállnak-e az élőhelyirányelv értelmében vett vizsgálat elvégzésének a feltételei.
- 18 Előjáróban meg kell állapítani, hogy a SEA-irányelv 3. cikkének (4) bekezdése, amelyet határozatában a kérdést előterjesztő bíróság is idéz, amint az szövegéből következik, nem alkalmazandó az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett tervek és programok tekintetében.
- 19 Ami a SEA-irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját illeti, e rendelkezés környezeti vizsgálat végzését követeli meg minden olyan esetben, amikor az élőhelyirányelv 6. és 7. cikke értelmében vizsgálatra van szükség. Következésképpen ezen cikkek hatályát kell vizsgálni a SEA-irányelv 3. cikke (2) bekezdése b) pontja hatályának meghatározása céljából.
- 20 Az élőhelyirányelv 4. cikkének (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy a közösségi jelentőségű természeti területek, idesorolva a tagállamok által különleges természetvédelmi területeknek kijelölt közösségi jelentőségű természeti területeket, ezen irányelv 6. cikke (2)–(4) bekezdésének hatálya alá tartoznak.
- 21 A élőhelyirányelv 4. cikkének (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikke (3) bekezdésének szövegéből következik, hogy vizsgálatra van szükség minden olyan terv vagy program tekintetében, amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen a közösségi jelentőségű természeti terület kezeléséhez, de akár önmagában, akár pedig más terv vagy program részeként jelentős hatással lehet arra.
- 22 Az élőhelyirányelv 6. cikke (3) bekezdésének első mondata egy terv vagy program hatásai megfelelő vizsgálatának követelményét azon feltételnek rendeli alá, hogy fennáll a valószínűsége vagy veszélye annak, hogy e terv vagy program az érintett területre jelentős hatással lesz (a C-127/02. sz., Waddenvereniging és Vogelbeschermingsvereniging ügyben 2004. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7405. o.] 43. pontja). E feltétel akkor teljesül, ha objektív tényezők alapján nem zárható ki, hogy az adott terv vagy program jelentős mértékben hat az érintett területre (lásd ebben az értelemben a C-418/04. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2007. december 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-10947. o.] 227. pontját).
- 23 Következésképpen valamely arra irányuló vizsgálat, hogy egy terv vagy program jelentős hatással lehet-e egy területre az élőhelyirányelv 6. cikke (3) bekezdésének értelmében, szükségképpen arra a kérdésre korlátozódik, hogy objektív tényezők alapján kizárható-e, hogy az adott terv vagy program jelentős mértékben hat az érintett területre. Ez az értelmezés vonatkozik a madárvédelmi irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében érintett területekre is, tekintettel arra, hogy az élőhelyirányelv 7. cikke ezen utóbbi irányelv 6. cikke (3) bekezdésének hatályát kiterjeszti az említett területekre.
- 24 Az előterjesztett kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a SEA-irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az egy meghatározott terv környezeti vizsgálat alá vetésének kötelezettségét attól teszi függővé, hogy e terv tekintetében fennállnak-e az élőhelyirányelv értelmében vett vizsgálat elvégzésének a feltételei, ideértve azt a feltételt is, amely szerint a terv jelentős mértékben hathat az érintett területre. Az arra irányuló vizsgálat, hogy ezen utóbbi feltétel teljesül-e, szükségképpen arra a kérdésre korlátozódik, hogy objektív tényezők alapján kizárható-e, hogy az adott terv vagy program jelentős mértékben hat az érintett területre.

A költségekről

- 25 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az egy meghatározott terv környezeti vizsgálat alá vetésének kötelezettségét attól teszi függővé, hogy e terv tekintetében fennállnak-e a 2006. november 20-i 2006/105/EK tanácsi irányelvvel módosított, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében vett vizsgálat elvégzésének a feltételei, ideértve azt a feltételt is, amely szerint a terv jelentős mértékben hathat az érintett területre. Az arra irányuló vizsgálat, hogy ezen utóbbi feltétel teljesül-e, szükségképpen arra a kérdésre korlátozódik, hogy objektív tényezők alapján kizárható-e, hogy az adott terv vagy program jelentős mértékben hat az érintett területre.

Aláírások